

Hồi thứ bảy

Hoạt Náo Vũ Đài

Trăng lưỡi liềm chênh chếch bên hướng tây, những cơn gió đêm se lạnh, báo hiệu tiết trời đông giá đang đến, cách thành Hứa Đô hai mươi dặm, tại "Phong Nha bình", vây quanh võ đài là những cao thủ đã thành danh. Mặc dù đây là cuộc tỉ thí bình chọn người chấp chương "Vô thân giáo" nhưng vẫn có những vị chương môn danh phái tề tựu, ngồi hai bên võ đài.

Việc tổ chức tỉ võ vào ban đêm, là lần đầu tiên xảy ra trong giang hồ, nhưng thời khắc không là điều quan trọng, họa chăng chỉ gọi lên một chút tò mò đối với mọi người.

Nét mặt ai cũng căng thẳng, người ta chờ đợi kẻ chính thức chấp chương đứng đầu Vô Thân Giáo, kẻ đó là ai?

Nhất là những bậc chương môn danh phái càng háo hức hơn, bởi người chấp chương Vô Thân Giáo nhất định phải có dính líu đến sự việc Vô Danh kiếm phái tự động rút khỏi giang hồ trao toàn bộ tổng đàn cho Hắc đạo.

Tiếng cồng gõ lên báo hiệu giờ tỉ thí đã đến. Trận đấu tỉ võ, bốn thiếu nữ vận hắc y, tay cầm đuốc bước ra. Họ rào quanh một vòng võ đài, rồi chia nhau chiếm ngự bốn góc. Ánh sáng lập lòe, khiến cho khung cảnh thật là huyền bí, và tăng thêm sự căng thẳng vốn có ở những lời đài.

- Keng... Keng... Keng...

Tiếng cồng vừa dứt, trên không xuất hiện ba cỗ kiệu phiêu phiêu lướt trên mặt đất và cuối cùng hạ xuống nhẹ nhàng trước mặt chính đông. Khi ba chiếc kiệu: đen, xanh, đỏ xuất hiện, các vị chương môn danh phái đều đứng bật dậy. Điều đó chứng tỏ ba chiếc kiệu kia thuộc về những nhân vật hắc đạo không phải tầm thường.

Tất cả những cao thủ hắc đạo đều hướng mắt rọi vào ba cỗ kiệu, xì xào nói:

- U Linh môn cũng xuất hiện, xem chừng võ đài hôm nay thuộc về họ rồi.

Các chương môn danh phái an vị trở lại. Họ ngấm ngấm nhìn nhau.

Trụ Trì Thiếu Lâm Thiên Nhất thiền sư quay sang Thiên Sơn nhất lão Hoàng Kỳ Anh nói:

- Hoàng thí chủ chắc không bận tâm chứ?

Thiên Sơn nhất lão Hoàng Kỳ Anh trầm tư, rồi gật đầu lão nhỏ nhẹ nói:

- Hôm nay là ngày hội của Hắc đạo, bình chọn người chấp chương Vô Thân giáo, chúng ta thuộc Bạch đạo, không cần đáng việc hôm nay. Lão phu nghĩ, mình chỉ là kẻ bàng quan nhìn ngắm các ma đạo đua tranh mà thôi.

- A di đà phật!... Lão nạp cũng nghĩ như Thiên Sơn thí chủ.

Điểm Thương chương giáo Huỳnh Chí Vân truyền âm nhập mật nói vào tai Thiên Nhất thiền sư:

- Lão hoà thượng có để ý thấy ba người ngồi bên phải võ đài không?

Thiên Nhất thiên sư liếc ánh mắt chiếu về nơi đó. Lão hoà thượng đã nhận ra Giang Tô đại phú đại công tử Trầm Lãi, cùng Lập Du và Kim Lăng thiên phú Tạ Mã Từ, cả ba người ngồi gác chân chữ ngũ, mặt vênh váo, tỏ ra tự đắc vô cùng.

Lão hoà thượng liền truyền âm đáp lại:

- Họ đều là những bậc đại phú trên giang hồ, nhưng sao lại có mặt ở đây?
- Họ có mặt mà xem chùng như rất tự tin, ý như chức chương giáo Vô Thân giáo ở trong tay họ. Ngay cả sự xuất hiện của U Linh môn, họ cũng không màng tới.
- Lão nạp e rằng những người đó là lũ cóc ngồi đáy giếng, không thấy được kỳ tài võ học Trung Nguyên.

Lúc đó trên lôi đài, Phụng Tiên trong bộ bạch y trắng muốt, trông ngời như một tiên nữ phảng phất trong màn đêm lập loè bước uyển chuyển ra giữa "Lôi đài ". Nàng đảo mắt một lượt qua các cao thủ đã có mặt tại cục trường, rồi cất tiếng:

- Đêm nay là cuộc tỉ thí bình chọn Vô Thân chương giáo, tất cả các vị có mặt ở đây đều được tham gia, không phân biệt bạch đạo hay hắc đạo. Ai khẳng định được võ công cao nhất thì được vinh dự nhận chức Vô Thân chương giáo.

Nàng dừng lời, lấy hơi nhìn xuống chiếc kiệu đen, xanh và đỏ nói tiếp:

- Vô Thân giáo hôm nay mới chính thức ra mắt đồng đạo giang hồ, so với môn phái khác, Vô Thân giáo không dám tự nhận sánh bằng, nhưng thực lực thì chưa biết phái nào hơn phái nào. Vô Thân giáo ra đời, ngoài mục đích phát dương quang đại, còn mơ tưởng thống nhất võ lâm về một mối, mà "Vô Thân chương giáo" là minh chủ.

Nói thẳng ra những mục đích của mình thì phải nói kẻ tổ chức lôi đài bình chọn Vô Thân chương giáo phải rất kiêu căng và tự thị vào võ công của mình.

Nghe Phụng Tiên nói, vẻ mặt ai nấy đều bồi hồi, căng thẳng vô cùng, duy có ba nhà đại phú giang hồ thì phấn khích tùm tùm cười.

Phụng Tiên nói tiếp:

- Cuộc tỉ võ hôm nay bình chọn Vô Thân chương giáo không có môn qui cụ thể. Bất cứ ai cũng có thể lên đài để tranh giành chức vị chương giáo. Ai mạnh thì sống, kẻ yếu thì chết. Do vậy, người muốn lên đài phải tự tiên liệu sức của mình, kéo nhận một cái chết oan uổng.

Phụng Tiên ra hiệu, lập tức bốn ả thị nữ đứng bốn bên góc lôi đài, ghim những bó đuốc lên cọc mốc. Phụng Tiên nói tiếp:

- Lôi đài đã cạn, giờ tỉ võ đã tới. Phụng Tiên nhường lôi đài lại cho các vị.

Sự xuất hiện bất ngờ của Phụng Tiên, khiến cho ai nấy đều muốn ngưng thở và không khỏi thắc mắc. Họ không phải chỉ vì nét ngài mỹ lệ của nàng, mà chính vì thân phận của Phụng Tiên. Trước đây, ai mà chẳng biết, Phụng Tiên là người của Vô Danh kiếm phái, nhưng hiện tại chính nàng lại là kẻ đứng ra tổ chức lôi đài này để bình chọn Vô Thân chương giáo lại là kẻ đứng ra tổ chức lôi đài này để bình chọn Vô Thân chương giáo, sự việc đó thật ngoài sự tiên đoán của mọi người.

Không dần được thắc mắc âm ỉ trong lòng, Thái ất chân nhân đứng lên, vung phất trần hỏi:

- Phụng Tiên cô nương có thể cho bản đạo hỏi một vài điều được không?

Phụng Tiên chiếu ánh mắt thu ba về phía Thái ất chân nhân như muốn đọc ý nghĩ của người.

Nàng thở ra nói:

- Phụng Tiên đã nói hết trên lời đài rồi. Nếu Thái ất lão tiên bối có thắc mắc gì, sau khi lời đài mình chọn được chương giáo Vô Thân thì lão tiên bối hỏi người đó.

Dứt lời, Phụng Tiên ngồi xuống ghế, bâng quan thờ ơ, chẳng màng đến ai.

Thái ất chân nhân thở dài, lão lạng lẽ ngồi trở lại.

Một chiếc bóng cắt đường cầu vòng, phiêu phiêu lướt lên lời đài. Người đó tay ôm khu khu thanh đại đầu đao sáng ngời ánh chớp, ôm quyền nói:

- Tại hạ là Đại đao Giang Nam Sầm Nghi, muốn thỉnh giáo võ học các vị bằng hữu với thanh đao này.

Sầm Nghi vừa nói vừa múa luôn một đường đao pháp. Cương đao loang loáng phát ra những tiếng vi vu nghe rộn cả cột sống. Nhìn thanh đại đầu đao trên tay Sầm Nghi, nặng không dưới năm mươi cân, nhưng xem chừng họ Sầm múa đao như múa quạt.

Múa hết bài đại đao thị oai, Sầm Nghi chống đao, lớn tiếng nói:

- Thanh đại đao này chưa từng gặp đối thủ khắp Giang Nam thành. Nếu không ai lên lời đài, Sầm Nghi thật...

Y thở ra:

- Thật là thất vọng cho võ học Trung Nguyên.

Sầm Nghi vừa dứt câu, một chiếc móng bạc loá lên nhanh hơn một ánh chớp. Ánh bạc đó sục tạt ngay trên yếu hầu đại đao Giang Nam Sầm Nghi.

Sầm Nghi đứng trợn mắt, hồn đã lìa khỏi xác mà chẳng hề biết được mặt đối thủ mình.

Hai ả thị nữ bước lên lời đài xốc nách Giang Nam đại đao Sầm Nghi lôi xuống. Lời đài lại trống không, nhưng sự khùng bố thì đã tràn lấy tất cả.

Một ngọn đuốc bùng lên, vẫn chưa có người xuất hiện trên lời đài.

Phụng Tiên đứng lên khỏi chỗ ngồi của mình, đồng dục nói:

- Vị túc hạ cao minh nào vừa phóng ám khí hạ thủ Giang Nam đại đao Sầm Nghi, xin mời lên chiếm ngự lời đài.

Không có ai dám lời nàng, cũng chẳng có ai lên lời đài.

Phụng Tiên nói tiếp:

- Nếu không có ai, Phụng Tiên mời U Linh chương môn chiếm ngự Lời đài hôm nay.

Nàng vừa dứt câu, thì chiếc kiệu đen khê rung lên một cái, ngọn hắc kỳ quay vun vút, rồi bắn vút lên như mũi tên cắm vào giữa lời đài.

Ngọn Hắc kỳ vừa chiếm giữ lời đài, tất cả các cao thủ Hắc đạo đều căng mắt. Một ngọn gió âm nhu thổi nhẹ qua.

- Xoạt!

Lá Hắc kỳ đã bị ngọn gió đó xé rách làm hai, lúc bấy giờ mới biết ngọn gió kia là một chương khí vô thanh vô hình.

Lá Hắc kỳ bị chẻ làm hai mảnh, trông thật là kỳ dị.

Tín vật bị hủy hoại, chủ nhân Hắc kỳ đâu chịu được, rèm liền được vén lên, một người có nước da đen kịt, hai cặp mắt sáng ngời rừng rực, biểu lộ nội gia công khí vô cùng cao thâm khó lường.

Hắc quỷ Vô Thường vương bước lên lôi đài, đảo cặp mắt ngời ngời sát khí, tưởng chừng như muốn ăn tươi nuốt sống tất cả những người có mặt quanh võ đài. Hắc quỷ gần giọng nói:

- Lũ chuột nhắt, dám cả gan xé tín kỳ của lão phu hãy ra mặt lên đây.

Hắc quỷ vô thường vừa nói dứt lời thì có một chiếc bóng xanh nhá lên trong đám cao thủ hắc đạo. Liền theo chiếc bóng đó một đạo tinh quang sáng ngời bắn như tên bay thẳng vào yết hầu Hắc quỷ.

Với Giang Nam đại đạo Sâm Nghi thì ngọn ám khí kia đúng là lưỡi hái tử thần, nhưng với Nhất Vương hắc quỷ vô thường thì đâu coi ra gì. Lão phủ tay một cái, ngón trở và ngón giữa đã kẹp chặt ám khí tà môn có hình ngôi sao, rồi ngửa mặt cười lớn:

- Đồ trẻ con mà dám thi thố với lão phu sao?

Hắc quỷ vô thường vừa dứt thì ngọn hắc kỳ sau lưng đã gãy làm ba khúc rơi xuống sàn lôi đài. Hắc quỷ vô thường giật mình quay lại nhận ra cờ hiệu của mình chỉ còn mỗi một khúc non tấc ghim dưới sàn lôi đài trông thật là dị hoặc vô cùng.

Uất khí tràn lấp khuôn mặt vốn đã đen, giờ lại sẫm tối hơn, hắc quỷ gào lên:

- Lão phu giết hết chúng mày.

Tiếng quát của Hắc quỷ nghe tựa như tiếng sấm ầm ầm đổ xuống quần hào. Ai nấy đồng loạt thối lui về sau năm bộ vì sợ lão quỷ nộ khí xung thiên đánh bừa xuống võ đài.

Quả thật như vậy, Hắc quỷ bị mất ngọn hắc kỳ tín hiệu, chẳng khác nào bị trát tro vào mặt, không kềm được uất khí dâng trào chặn ngang cổ họng, liền vận chuyển chân nguyên, bỏ luôn một đạo kinh Hắc chương xuống võ đài.

Đạo hắc chương thoát ra ví như một lưỡi sét đen, phủ thẳng xuống đất.

- ầm...

Cát bụi mù mịt, đến khi tan thì võ đài đã sập một góc.

Hắc quỷ quát lên the thé:

- Ai... đã huỷ tín kỳ của lão phu hãy mau bước ra đây. Bằng không...

Mặc cho lão quát, lão hét, vẫn không có người đáp lại.

Chỉ với võ công của Hắc quỷ thôi mà tất cả mọi người phải ngán ngấm, huống chi thêm Thanh quỷ, và Xích quỷ hỗ trợ thì chắc chắn chức chương giáo Vô Thần phải thuộc về tay của họ.

Không có ai trong cao thủ đám chương mặt lên võ đài đối đầu, khí uất dâng cao hơn. Hắc quỷ vô thường chiếu nhãn về phía dãy ghế của các vị chương môn danh phái.

Lão trở vào Thái ất chân nhân:

- Lão đạo sĩ mũi trâu... lão đã đến đây dự lôi đài tất có ý muốn đảm nhận chức chương giáo Vô Thần. Hãy lên đây đấu với Hắc quỷ này.

Thái ất Chân Nhân chau mày. Lão đạo sĩ không ngờ sự tình biến hoá như vậy. Trong tâm Thái ất Chân Nhân chỉ đến dự tuyệt nhiên không có ý tranh đoạt chức danh ma đầu.

Nhưng bây giờ bị Hắc quỷ vô thường bức ép, không ra thì bẻ mặt Võ Đang phái, còn lên võ đài thì vô hình chung Võ Đang lại tranh đoạt chức Vô Thân giáo vậy chẳng khác nào coi Vô Thân giáo sánh ngang và có phần hơn Võ Đang danh phái.

Hắc quỷ thét lớn:

- Lão không dám lên vì sợ chết sao?

Thái ất Chân Nhân cau mày, liếc mắt qua Thiên Nhất thiên sư. Chương môn Võ Đang vô cùng lúng túng.

Thiên Nhất thiên sư truyền âm nhập mật nói:

- Thái ất đạo huynh hãy bình tĩnh. Chúng ta đừng nên can dự vào cuộc tranh đoạt hôm nay, có thể là âm mưu của hắc đạo muốn kéo những môn phái của chúng mình vào cuộc tranh giành vô nghĩa này.

Thái ất Chân Nhân nghe nói, liền giữ phát trần hướng lên Hắc quỷ:

- Bần đạo đến võ đài hôm nay để thị chứng, chứ tuyệt nhiên không có ý tranh giành với Hắc quỷ, nên không thể thượng đài được.

Hắc quỷ nghiêng răng ken két:

- Hắc quỷ này không đáng là đối thủ của Võ Đang phái sao?

- Bần đạo tuyệt nhiên không nghĩ vậy. Bần đạo không thượng đài, bởi hôm nay là ngày hội riêng của Hắc đạo, Võ Đang vốn thuộc Bạch đạo, không có lý do gì xen vào võ đài hôm nay.

Thái ất nói xong thản nhiên vuốt râu nhìn trời chẳng màng đến vụ việc xảy ra nữa.

Hắc quỷ đã bị hủy tín cờ, lại khích đấu với Thái ất Chân Nhân bị từ chối, khí uất càng dâng cao. Lão nghiêng răng rồi gầm từng tiếng:

- Không ai dám lên đài thượng đấu với lão phu, vậy kể từ bây giờ lão phu là chương giáo Vô Thân. Có ai dám chống không?

Hắc quỷ vừa thét dứt câu một chiếc bóng xanh lướt qua đầu y nhanh không thể tả, liền theo đó ba đóm sáng bạc lấp lánh chia thành hình chữ phẩm từ trên cao bắn xẹt xuống.

Hắc quỷ liền vùng hữu thủ thộp những ngọn ám khí tà môn, tả thủ liền hoàn tống thẳng một đạo khí hắc chương đánh với theo đối phương.

Hắc quỷ vừa tống hắc chương, liền cảm thấy những đạo ám khí tà môn kia có dị biến khi hữu thủ chạm vào chúng. Lão thấy ba đạo khí kia như đang toả hơi ấm trong ống tay áo hắc y.

Hắc quỷ thét lớn:

- Nguy rồi!

Theo tiếng thét đó, lão dậm hai chân xuống đất tung mình lên cao như chim cất, ba đạo ám khí tà môn từ trong ống tay áo rơi ra rớt xuống sàn đài.

- ầm...

Một tiếng nổ dữ dội vang lên.

Hắc quỷ bị sức công phá của quả hỏa pháo cảm thấy da thịt mình rất bỏng. Mặc dù bị bất ngờ, nhưng lão quỷ vẫn kịp đề khí vận hóa chân nguyên, dùng thuật lăng không hư bộ đạp lên cuồng phong thoát ra ngoài năm trượng.

Cát đá mù mịt, đến khi tan thì lôi đài chỉ còn là một đồng trống.

Các chương môn danh phái sau tiếng nổ do hỏa pháo tạo ra bị hất về sau hơn non hai trượng, may họ là những cao thủ thượng thừa nên không hề hấn gì. Hai chiếc kiệu đỏ và xanh vẫn trụ nguyên một chỗ, nhưng rèm đã bị hất lên trên, phía trong không thấy Thanh quỷ Vô ảnh và Xích quỷ Gia Di Đầu đầu cả.

Đến ngay Phụng Tiên cũng biến mất từ lúc chiếc bóng thanh y xuất hiện.

Thiên sơn nhất lão Hoàng Kỳ Anh chỉ tay về phía con lộ:

- Thiên sư xem kìa.

Theo hướng tay của Thiên Sơn nhất lão Hoàng Kỳ Anh, Thiên Nhất thiên sư thấy Thanh quỷ, Xích quỷ cùng với Phụng Tiên đang trở cước pháp theo chiếc bóng xanh phía trước.

Quân hào hắc đạo lộ nhớ hẳn lên, không ai tin được kỳ biến lạ lùng lại xảy ra như vậy. Chỉ tội cho Giang Nam đại đạo Sâm Nghi, vì quá háo hức với chức danh Vô Thân giáo chủ nên trở thành nạn nhân trước khi lôi đài bị hủy.

Hắc quỷ vô thường y trang tả tơi do sức công phá của hỏa pháo cũng đã phi thân đuổi theo Thanh quỷ Vô ảnh và Xích quỷ Gia Di Đầu.

Thế là tất cả quân hào Hắc đạo, đồng loạt bỏ lôi đài lũ lượt chạy theo chân Hắc quỷ. Quân hào hắc đạo chạy theo không vì chủ nhân U Linh môn, hay vì sự bức bách cần phải lập lại lôi đài mình chọn chương giáo Vô Thân. Họ chạy theo Hắc quỷ bởi sự tò mò mà thôi.

Ai cũng đều tự hỏi: Người thanh y kia là ai mà lại hành động như vậy. Hành động của y càng khó hiểu hơn, bởi chỉ nhằm mục đích phá vỡ Lôi đài mình chọn chương giáo Vô Thân.

oOo

Chiếc bóng thanh y với thuật pháp vô cùng linh diệu, có một không hai trên giang hồ, nhưng y như muốn chờ đợi những kẻ rượt theo mình, nên thỉnh thoảng lại giảm cước tốc giữa khoảng cách bốn trượng.

Phụng Tiên vừa rượt đuổi, vừa tự hỏi người kia là ai. Chẳng mấy chốc họ đã vào thành Hứa Đô.

Với võ công thâm hậu của mình, Xích quỷ Gia Di Đầu và Thanh quỷ vô ảnh vẫn không bắt kịp, cũng ngạc nhiên về thân phận người này.

Cả hai đột ngột nắm tay nhau, cùng hợp khí, và khi người vận thanh y vừa phi thân lướt qua tường vào thành thì Thanh quỷ và Xích quỷ đã thi triển thuật "Thiên vân phi lộ" bám chặt sau lưng y.

Trụ trên thân bờ thành, người vận thanh y như có cặp mắt phía sau, hoặc đã đoán được kẻ bám sát sau lưng mình ngoại trừ Thanh quỷ và Xích quỷ tuyệt nhiên chẳng còn ai có thể

làm được việc đó. Y xoạt hai chân, móc vào gờ tường thành ngã người xuống, đồng thời thi triển một thế công bằng song trảo bổ ngược về sau.

Lối xuất thủ bất ngờ và vô cùng tinh xảo của người vận thanh y, khiến Xích quỷ và Thanh quỷ đều là những bậc cao thủ thượng thừa trong hắc đạo cũng phải lúng túng.

Cả hai vừa phi thân tới lưng chừng bờ thành thì chấp choạng, thấy đôi trảo công như mười móng vuốt chim từ trên bổ quạp xuống nhanh không thể tả.

Bên dưới là khoảng không, chẳng có điểm tựa để hoành bộ, bên trên là trảo thủ cứng như thép bổ xuống đỉnh đầu. Xích quỷ và Thanh quỷ may mắn đã liên kết với nhau để thi triển thuật "Thiên vân phi lộ", lợi dụng sự liên kết có sẵn, Xích quỷ đạp chân vào chân Thanh quỷ, dựng đứng hữu chưởng tổng thẳng ra một đạo cửu quỷ lôi công đón song trảo đối phương.

- ầm...

Người vận thanh y lợi dụng luôn sức chấn dội của chưởng khí, dựng đứng thân ảnh như một cánh cung, bật thẳng luôn vào trong thành.

Trong khi đó, Xích quỷ và Thanh quỷ rơi trở xuống đất, cả hai còn ớn lạnh cột sống bởi vừa thoát khỏi một cái chết trước mắt.

Nhưng Thanh quỷ và Xích quỷ vẫn đề khí một lần nữa trở thuật pháp "Thiên vân phi lộ" bằng mình lên bờ tường thành.

Bên trong vắng lặng như tờ, chẳng còn thấy bóng dáng thanh y đâu nữa. Xích quỷ và Thanh quỷ nhìn nhau.

Xích quỷ nói:

- Tên tiểu nhân đó đã thoát rồi.
- Võ công của gã không phải tầm thường.

- Đúng như vậy. Gã đã đỡ được một đạo khí cửu quỷ lôi công của tam đệ với tám thành công lực thì trên giang hồ này có mấy ai. Điểm lại những nhân vật có thể đỡ chưởng khí của tam đệ có lẽ ngoài các vị chưởng môn Thiếu Lâm, Võ Đang, Thiên Sơn và Vô danh kiếm Vô Cát Nhược, chẳng còn người nào nữa.

Thanh quỷ phi thân vào trong thành. Xích quỷ bám ngay sau lưng Thanh quỷ.

Thanh quỷ nhìn quanh:

- Chẳng lẽ người vừa rồi chính là Vô Cát Vũ?
- Có thể là y. Thiên Nhất thiền sư, Thiên Sơn nhất lão và cả Thái ất chân nhân đều có mặt tại lô đài, thì người còn lại đỡ được chưởng khí Cửu quỷ lôi công của tam đệ nhất định là Vô danh kiếm Vô Cát Vũ chẳng sai.

- Tại sao y lại che dấu hành tung của mình?

- Hắn có ý đồ gì?

Xích quỷ và Thanh quỷ vừa nói đến đây, thì Phụng Tiên vừa đến.

Nàng hỏi hỏ Xích quỷ và Thanh quỷ:

- Nhị vị tiên bối thấy người vận thanh y đâu không?

Xích quỷ Gia Di Đầu nhìn nàng:

- Cô nương còn hỏi nữa. Cô nương không biết thì sao chúng ta có thể biết y đang ở đâu? Hẳn chính là Vô danh kiếm pháp Vô Cát Vũ đó.

Phụng Tiên cau mày:

- Vô Cát Vũ... Không thể được... Chẳng lẽ Vô Cát Vũ còn sống sao?

Xích quỷ gần giọng:

- Nếu không phải là y thì ai đỡ được ngọn Cửu quỷ lôi công của Gia mẫu chứ?

Xích quỷ vừa nói đến đây thì xa xa xuất hiện tám chiếc đèn lồng do tám ả kỹ nữ vẩy xiêm y trắng tinh đang băng mình về phía họ.

Thanh quỷ Vô ảnh nói:

- Bọn kia là ai?

Phụng Tiên nhìn những chiếc đèn lồng đó nói:

- Tám ả kỹ nữ kia là người của Thiên Đăng kỷ viện.

Hắc quỷ từ trên gò thành phi thân xuống. Lão hối hả hỏi:

- Nhị đệ... Tam đệ, có bắt được tên cầu trệ đó không?

Xích quỷ lắc đầu:

- Chúng ta sẽ biết hắn ẩn náo ở đâu thôi.

Tám ả kỹ nữ cầm đèn của Thiên Đăng kỷ viện dừng bước đối mặt với Xích quỷ, Thanh quỷ, Hắc quỷ và Phụng Tiên.

Một ả kỹ nữ lên tiếng:

- Cát Thị bà bà thỉnh mời bốn vị đến Thiên Đăng kỷ viện.

Xích quỷ nhìn tám ả kỹ nữ đó:

- Vô Cát Vũ đang có mặt tại đó phải không?

- Tien nữ chỉ thỉnh các vị theo ý bà bà.

Nói xong tám ả kỹ nữ cầm đèn đi trước, Xích quỷ, và Thanh quỷ cùng Hắc quỷ theo sau. Đi cuối cùng là Phụng Tiên. Nàng nghe tin Vô Cát Vũ xuất hiện đột ngột bất ngờ, vừa mừng vừa lo, không biết đây có phải là quỷ kế của Vô Thần chương giáo hay không.

Một ngọn cung đăng tỏa sáng lập lòe, trong kỷ viện Thiên Đăng thật huyền ảo. Tám ả kỹ nữ xăm xăm bước vào trong, có lẽ hôm nay do cuộc tỷ thí lôi đài nên không có khách quá vắng kỷ viện Thiên Đăng, khung cảnh có phần tẻ nhạt, êm ả.

Tiếng cung nhạc trỗi lên khi tất cả mọi người đặt bước chân đầu tiên vào toà kỷ viện.

Xích quỷ Gia Di Đầu quay sang Hắc quỷ Vô Thường:

- Đại ca... Hình như những người ở đây đã chuẩn bị tiếp chúng mình từ lâu rồi.

Hắc quỷ bập bẹ nói:

- Toà kỷ viện nào chả vậy. Ta chỉ muốn giáp mặt với tên cầu trệ đã dám tiêu huỷ hắc kỳ rồi đi ngay.

Tám ả kỹ nữ đồng loạt dạt hai bên, nhường đường cho ba gã quỷ và Phụng Tiên bước vào toà đại sảnh.

Hắc quỷ Vô Thường ưỡn ngực thị oai, ra vẻ trưởng thượng bước luôn vào trong, theo sát sau lưng gã là Xích quỷ và Thanh quỷ cùng với Phụng Tiên.

Phụng Tiên lần đầu bước vào kỹ viện, mặc dù không có cái tâm ô trọc nhưng khung cảnh ở đây cũng khiến nàng ngường ngượng.

Trên tràng kỷ đối mặt với mọi người là Cát Thị Khả Diễm trong tư thế nửa nằm nửa ngồi, đúng là một ả tú bà lẳng lơ quá đáng khi tiếp khách.

Khả Diễm sửa lại thế ngồi, liếc mắt nhìn qua một lượt những người vừa mới đến tùm tùm cười nói:

- Các vị đây có phải là chủ nhân U Linh môn?

Hắc quỷ Vô Thường gật đầu:

- Không sai!

Cát Thị Khả Diễm cau mày:

- Sao lại có quá nhiều chủ nhân U Linh môn đến thế cơ chứ?

Hắc quỷ nheo hăn cặp lông mày rậm, tua tủa như hai chiếc chổi xệ:

- Cô nương nói như vậy có ý gì? Chẳng lẽ trên thế gian này còn có chủ nhân U Linh môn thứ hai sao?

- Nếu không có hiện tượng đó thì tiện thiếp đâu dám thỉnh ba vị về toà điểm cung này làm gì?

- Ngoa ngôn.

Ngược với Hắc quỷ Vô Thường, Xích quỷ Gia Di Đẩu vẫn giữ thái độ ôn nhu, hướng về Cát Thị Khả Diễm hỏi:

- Nghe cô nương nói, Xích quỷ đây rất hứng thú. Nhưng lại bán tín bán ngờ. Làm gì trên thế gian này có chuyện người giống người như hai giọt nước không thể phân biệt đặng. Nếu sự thật có chuyện đó, cô nương có thể chứng nghiệm cho Xích quỷ này thấy được không?

Cát Thị Khả Diễm mỉm cười:

- Tất nhiên... Tiện thiếp muốn thỉnh các vị đến đây cũng không ngoài việc muốn phân định thực hư thế nào thôi.

Cát Thị Khả Diễm rời tràng kỷ bước ra cửa hậu điện, lớn tiếng nói:

- Mời các vị lên hội ngộ cố nhân.

Nói xong Cát Thị Khả Diễm đứng nép qua một bên. Từ phía sau ba người giống như tạc Hắc quỷ vô thường, Thanh Quỷ Vô ảnh và Xích Quỷ Gia Di Đẩu bước lên.

Xích quỷ nhìn ba người đó không chớp mắt, cứ tưởng chừng hai con người sắp lọt thỏm ra ngoài.

Hắc quỷ gầm lên một tiếng:

- Hừ... các người dám giả dạng chủ nhân U Linh môn.

Hắc quỷ vừa dứt lời, lại thêm ba người nữa đi lên, họ cũng giống Hắc quỷ như không đúc. Thêm ba người kế tiếp giống Thanh Quỷ Vô ảnh, ba người nữa thì không thể nào phân biệt đâu là Xích quỷ thật, Xích quỷ giả.

Hắc quỷ quay phắt qua Cát Thị Khả Diễm:

- Ngươi tính giở trò ma quỷ gì đây?

Cát Thị Khả Diễm quay lại tròng kỷ rồi nói:

- Tiện thiếp không có ý gì đâu, chỉ muốn cho các vị thấy sự biến hóa vi diệu của thuật dị dung mà thôi.

Nói xong Khả Diễm định nhả chiếu vào Xích quỷ:

- Gia Di Đầu các hạ từ trước đến nay nổi tiếng về thuật dị dung, thế các hạ có cao kiến gì không?

Xích quỷ gật đầu:

- Thuật dị dung thật là cao minh. Muốn có những khuôn mặt da người, cô nương phải có tượng sáp của người thật.

- Gia các hạ rất rành về thuật dị dung. Quả đúng như lời các hạ nói, muốn có những chiếc mặt nạ da người có một không hai phải cần những tượng sáp của người đó.

Khả Diễm chiếu mắt vào Phụng Tiên:

- Phụng Tiên cô nương chắc cũng thích một người giống mình chứ?

- Cô nương có thể cho ta thấy người đó được không?

Cát Thị Khả Diễm kéo học bàn, thản nhiên đắp một chiếc mặt nạ lên mặt mình. Khi ngẩng đầu lên, Phụng Tiên không thể tin vào đôi mắt trần tục của mình nữa, lúc này Cát Thị Khả Diễm đã mang khuôn mặt nàng:

- Ta có giống cô nương không?

- Rất giống... Rất giống....

Cát Thị Khả Diễm tháo chiếc mặt nạ đó xuống, tủm tủm cười nói:

- Các vị đã thấy hư thực không rõ ràng, vậy tiện thiếp có quyền hoài nghi các vị đây không phải là Thanh Quỷ Vô Thường, Hắc Quỷ Vô ảnh, và Xích Quỷ Gia Di Đầu, ba nhân vật chủ nhân U Linh cung.

Hắc quỷ Vô Thường bậm môi thét lên the thé:

- Cô mời chúng ta đến toà kỷ viện điểm này với mục đích gì?

Hắc quỷ Vô Thường vừa nói vừa vận khí chuyển công, cơ thể của gã phát ra những tiếng càn cắc, ngỡ như âm thanh đá tảng đang nứt nẻ.

Xích quỷ truyền âm nhập mật nói:

- Đại ca... hãy giữ bình tĩnh, coi ả muốn giở những thủ đoạn gì nữa.

Cát Thị Khả Diễm mỉm cười:

- Xem chừng Gia Di Đầu các hạ thông tuệ và bản lĩnh hơn những người khác.

Xích quỷ Gia Di Đầu giật mình. Gã nhìn Cát Thị chằm chằm bởi không ngờ rằng những lời truyền âm nhập mật của mình đã lọt vào tai Cát Thị Khả Diễm.

Mặc dù vậy, Xích Quỷ Gia Di Đầu vẫn giữ vẻ ôn như bên ngoài cất tiếng hỏi:

- Chẳng hay cô nương muốn triệu hồi tam vương chủ nhân U Linh môn đến nhằm mục đích gì. Chẳng lẽ chỉ để cho chúng tôi thấy những khuôn mặt bằng sáp kia thôi sao?

- Các vị sẽ còn thấy nhiều điều ngạc nhiên nữa.

Cát Thị Khả Diễm tiến về phía Xích quỷ Gia Di Đầu:

- Tiện thiệp mời các vị ghé thăm địa cung.

Phụng Tiên lập lại:

- Cô nương tính mời chúng tôi đến địa cung. Lần đầu tiên ta mới nghe cái tên này.

Cát Thị Khả Diễm hướng nhãn quang sang Phụng Tiên:

- Địa cung rất gần đây thôi.

Đối mặt với Cát Thị Khả Diễm, Phụng Tiên chiếu hai nhãn quang như muốn lột lớp da trên mặt người mỹ phụ này. Nàng tự hỏi:

" Không biết thị có mang mặt nạ hay không?"

Như đọc được ý nghĩ của Phụng Tiên, Cát Thị Khả Diễm thản nhiên nói:

- Khuôn mặt Phụng Tiên cô nương đang thấy, không phải là mặt thật của tôi đâu.

Nói xong Khả Diễm hướng dẫn tam vương của chủ nhân U Linh môn cùng với Phụng Tiên qua cửa hậu xuống hậu viện phía sau. Nàng dừng bước trước ngọn giả sơn, chỉ vào nói:

- Đây là con đường duy nhất xuống địa cung.

Phụng Tiên hỏi:

- Không lẽ dưới hòn giả sơn này có mật đạo?

- Đó là con đường xuống địa cung.

Cát Thị Khả Diễm xoay một hòn đá. Hòn giả sơn tách ra làm hai, lộ một mật đạo. Cát Thị Khả Diễm chỉ mật đạo:

- Mời!

Hắc quỷ hừ một tiếng:

- Với ai khác thì có thể sợ chứ với Tam vương chủ nhân U Linh môn thì cô đừng hòng hù dọa.

Dứt lời Hắc quỷ phi thân luôn vào mật địa. Lần lượt từng người theo chân Hắc quỷ. Đi hết con đường độc đạo đó, họ đến một căn phòng hầm ếch, cấu trúc thật kiên cố. Căn phòng này đúng là một công trình đồ sộ ngầm dưới đất.

Cát Thị Khả Diễm vào trong căn phòng đó, xoay một phiến đá hình bầu dục.

Có tiếng rè rè phát ra, rồi vách phòng tách làm hai. Xích quỷ ngầm thán phục lối kiến tạo có một không hai này.

- Cách...

Cát Thị Khả Diễm chờ cho hai cánh cửa đá quay đúng chín mươi độ lộ một căn phòng khách phía sau, mới nói:

- Mời các vị chiêm ngưỡng.

Xích quỷ Gia Di Đầu, Thanh Quỷ Vô ảnh, Hắc quỷ Vô Thường cùng với Phụng Tiên nhìn vào căn phòng đó. Họ không thể nào tưởng tượng được có một kỳ công như vậy trên thế gian này.

Trong căn phòng bí mật mà Cát Thị Khả Diễm vừa mở cửa là hai hàng tượng sáp của các nhân vật võ lâm trên giang hồ, từ bắc đầu Thiếu Lâm, Thiên Nhất thiên sư, Điểm thương chưởng giáo Huỳnh Chí Vân, Thiên Sơn nhất lão Hoàng Kỳ Anh, Võ Đang Thái ất Chân Nhân, Côn Luân hoả vân thánh chủ Thiết Bình, tam vương U Linh Môn, và cả Vô Danh kiếm phái Vô Cát Vũ, nhìn chung, tất cả những người thành danh trên giang hồ đều có mặt ở đây.

Phụng Tiên ngờ ngợ hỏi Cát Thị Khả Diễm:

- Những chưởng môn danh phái dự lời đài minh chọn Vô Thần chưởng giáo đều là giả hết sao?

Cát Thị Khả Diễm tủm tủm cười:

- Thật hư đều do người đối diện phân định.

Phụng Tiên quan sát thật lâu căn phòng bí mật này. Nàng ngỡ nó thiết kế theo cách Khai Phong phủ. Tất cả mọi pho tượng sáp đứng hai bên như đám sai nha, còn người ngồi trên chính điện không rõ là ai.

Phụng Tiên liền hỏi:

- Cô nương có thể cho biết, người ngồi trên chính ngai kia là ai?

- Chủ nhân của căn phòng này. Một người của muôn người, và muôn người chỉ vì một người.

- Cô nương có thể cho ta diện kiến người đó chứ?

Cát Thị Khả Diễm gật đầu, nói khẽ:

- Muốn thấy mặt, cô nương hãy quỳ mà đi vào.

- Phải vậy sao?

- Tất cả những nhân vật thành danh, ngay cả Vô Danh kiếm chủ Vô Cát Vũ còn đứng hầu thì cô nương đâu thể thẳng lưng trước mặt Vô Thần giáo chủ.

Xích quỳ xen vào:

- Còn ta?

- Tam vương chủ nhân U Linh môn là thuộc hạ của Vô Thần giáo chủ, thì phải tuân thủ lệ diện kiến người.

Hắc quỳ nói:

- Lệ như thế nào?

- Các vị cũng phải quì, mới được diện kiến Vô Thần giáo chủ.

Hắc quỳ buông luôn một câu xác xược:

- Tầm bậy... Thúi quá... Hắc quỳ Vô Thường ngang dọc trên giang hồ, kể như đứng đầu Hắc đạo, Thiên Nhất thiên sư, Võ Đang Thái ất chân nhân, Thiên Sơn nhất lão Hoàng Kỳ Anh còn nể mặt, cố gì cái gã Vô Thần giáo chủ bắt lão phu quì gối được chứ.

Nghe mấy lời của ả, máu của Hắc quỳ nay đã sôi tăm rồi.

Hắc quỳ vừa nói vừa vận chuyển khí công, cơ thể phát ra những tiếng càn cắc. Lão thét một tiếng:

- Để Hắc quỷ này phá vỡ hết mấy pho tượng sáp này coi gã Vô Thân chuông giáo làm gì được ta chứ?

Cát Thị Khả Diễm mặc cho Hắc quỷ thét mắng, nàng chỉ đứng nép qua bên.

Hắc quỷ dựng đứng Hắc quỷ, phát tác luôn một đạo khí chuông đen kịt bổ thẳng vào gian phòng bí mật. Xích quỷ vừa thấy đại ca mình thi triển Hắc chuông vội tròng bộ chức hóa giải chuông phong của Hắc quỷ, nhưng lão ra tay chậm hơn Hắc quỷ một nhịp.

Trong tam vương U Linh môn, Xích quỷ là em út, nhưng võ công cao thâm nhất, trí mẫn lại hơn cả Hắc quỷ lẫn Thanh quỷ. Lão thấy vẻ mặt thờ ơ của Cát Thị Khả Diễm, biết ngay sự tình sẽ không ổn nếu Hắc quỷ phát công đánh vào những pho tượng sáp kia.

Nghĩ như vậy, Xích quỷ mới dùng trảo công hóa giải hắc chuông của Hắc quỷ, nhưng Hắc quỷ trong lúc bực bội muốn tỏ thị võ công của mình, ra tay chớp nhoáng, Xích quỷ không sao cản được.

Đạo Hắc chuông như lưỡi tầm sét đen ngòm bổ thẳng vào pho tượng sáp Vô Thân chuông giáo.

Không một tiếng nổ, hay âm thanh nào phát ra, ngoài sự im lặng rợn người. Sự im lặng đó thật là tĩnh mịch, ngỡ như đạo khí Hắc chuông vừa rồi của Hắc quỷ là một dúm muối nhỏ bỏ vào trong đại dương bao la, bất ngát...

Hắc quỷ ngạc nhiên thốt:

- Ý...

Tiếng ý còn động trên hai cánh môi của Hắc quỷ, y đã té ngựa về sau, nện đầu xuống sàn đá.

Xích quỷ và Thanh quỷ lắc vai băng đến đỡ Xích quỷ. Thân thể Hắc quỷ cứng ngắt, hai mắt trợn trừng trông thật là sợ.

Xích quỷ nhìn Cát Thị Khả Diễm:

- Cô nương... Nếu Hắc quỷ đại ca có mệnh hệ nào, thì tam vương U Linh môn quyết chết ở đây.

Cát Thị Khả Diễm mỉm cười:

- Tại lão quỷ đen dám vọng ngôn trước di thân Vô Thân chuông giáo. Vừa rồi Vô Thân giáo chủ còn nương tình chỉ dùng vô ảnh chỉ điểm bế đại huyệt của y, nếu y còn vọng động ngôn ngữ xúc phạm thì chắc chắn sẽ biến thành pho tượng sáp bên trong căn phòng.

Xích quỷ không thể nào ngờ được di thể bằng sáp kia lại có thể phát vô ảnh chỉ bế công Hắc quỷ, một cao thủ thượng thừa trong giang hồ. Bán tín bán nghi, Xích quỷ vận hóa chân nguyên phóng chỉ giải tỏa bế huyệt trên người Hắc quỷ.

Nhưng Xích quỷ vô cùng ngạc nhiên bởi khí công của y vừa chạm vào bế huyệt, thì cảm thấy như mình chạm vào những đồng tiền thép không sao công phá đặng. Còn nếu gắng sức thì đã giải huyệt không được, mà tính mạng Hắc quỷ còn bị nguy hiểm hơn.

Cát Thị Khả Diễm bật cười khanh khách:

- Gia Di Đầu các hạ, nghĩ rằng với chân người của mình có thể giải tỏa được bế huyệt của Vô ảnh chỉ sao. Ta sợ rằng các hạ lại làm hại lão quỷ đen đó mà thôi.

- Không giải tỏa được bế huyệt, chúng ta phải làm sao bây giờ?

- Các hạ đã thấy căn phòng này rồi, sao còn chưa nhận ra thân phận của mình trước Vô Thần giáo chủ.

Thanh quỷ vốn là kẻ trầm lặng, nhưng lúc này phải lên tiếng:

- Vô Thần giáo chủ muốn thu phục tam vương U Linh môn.

Cát Thị Khả Diễm mỉm cười:

- Căn phòng tượng sáp này, đã phân vị ngôi thứ giang hồ. Ta nói đã hết lời, các vị nhìn tấm gương của Hắc quỷ.

Thanh quỷ Vô ảnh nhìn Xích quỷ Gia Di Đầu, lão truyền âm nhập mật nói:

- Tam đệ ngươi tính sao?

Xích quỷ ôm xốc Hắc quỷ đen, hướng mắt nhìn vào trong bí phòng nói:

- Tam vương U Linh môn sẵn sàng gia nhập dưới quyền của Vô Thần giáo chủ, mong người miễn thứ, giải tỏa bế công cho Hắc quỷ đại ca.

Xích quỷ vừa dứt câu, thì Hắc quỷ nhếch mép, giẫy nảy. Hắc quỷ Vô Thường đã được giải tỏa bế huyện, mà Xích quỷ chẳng hề nhận ra dư lực nào phát tán.

Y giật mình nhìn vào trong bí phòng không chớp mắt.

Cát Thị Khả Diễm quay phiến đá bầu dục. Cửa bí phòng khép lại.

Nàng nhìn Tam Vương U Linh môn:

- Kể từ bây giờ các vị là người của Vô Thần giáo chủ chịu nhận mệnh lệnh của người. Ai không tuân lệnh, kẻ đó phạm tội phản tổ nghịch sư, và sẽ chịu hình phạt cao nhất.

Tam Vương U Linh môn đứng bần thần như người nửa mê nửa tỉnh. Họ nghe Cát Thị Khả Diễm nói mà thần thức thì mù mẫn suy nghĩ mông lung

00o